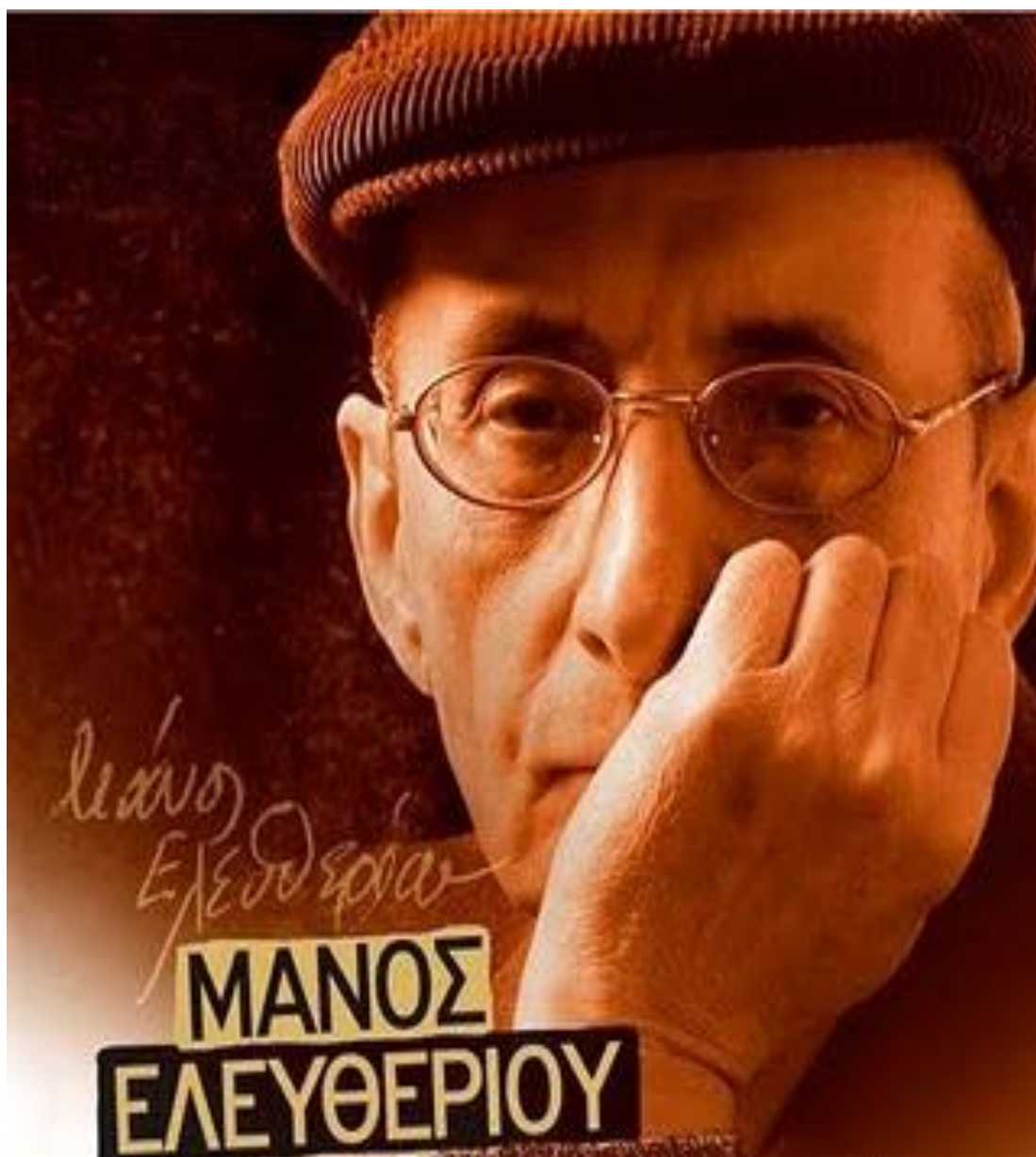

**ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ
ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ**

Τετάρτη 15 Δεκεμβρίου 2010

Κεντρική Σκηνή ΔΗ.Π.Ε.Θ.Ε.

Ο **Μάνος Ελευθερίου** γεννήθηκε στην Ερμούπολη της Σύρου το 1938. Είναι ένας από τους πλέον διακριτικούς τεχνίτες του λόγου, ποιητής, πεζογράφος, αρθρογράφος. Έχει συγγράψει μέχρι τώρα εννέα ποιητικές συλλογές, διηγήματα, μία νουβέλα, τρία μυθιστορήματα, πάνω από 400 τραγούδια και έχει επιμεληθεί διάφορα λευκώματα βασισμένα σε προσωπικές συλλογές του. Παράλληλα έχει εργαστεί ως αρθρογράφος, επιμελητής εκδόσεων, εικονογράφος και ραδιοφωνικός παραγωγός. Βεβαίως, είναι από τους σημαντικότερους σύγχρονους στιχουργούς, μελοποιημένος από τους σπουδαιότερους συνθέτες. Συνεργάστηκε με τους Μίκη Θεοδωράκη, Δήμο Μούτση, Γιάννη Μαρκόπουλο, Γιάννη Σπανό, Σταύρο Κουγιουμτζή, Θάνο Μικρούτσικο, Ηλία Ανδριόπουλο, Χρήστο Νικολόπουλο.

Επιλογή από το έργο του

Ποίηση :

- ◆ Ο νοητός λύκος, εκδ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ, 2010
- ◆ Η πόρτα της Πηνελόπης, εκδ. Γαβριηλίδης, 2003
- ◆ Το νεκρό καφενείο, εκδ. Καστανιώτη, 1997
- ◆ Αναμνήσεις από την Όπερα, εκδ. Γνώση, 1987
- ◆ Το μυστικό πηγάδι, εκδ. Γνώση, 1983
- ◆ Τα όρια του μύθου, εκδ. Γνώση, 1978
- ◆ Αγρυπνία για το σκοτεινό τρυγόني στην εκκλησία του προφήτη Ελισσαίου, εκδ. Καστανιώτης 1980 και 2002
- ◆ Τα ξόρκια, 1973, εκδ. Ύψιλον. 1980
- ◆ Μαθήματα μουσικής. 1972, , εκδ. Ύψιλον. 1980
- ◆ Συνοικισμός, 1962, (εξαντλημένο)

Πεζογραφία

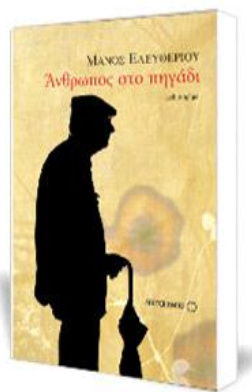
- ◆ Ο γέρος χορευτής, διήγηση, εκδ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ, 2010
- ◆ Άνθρωπος στο πηγάδι, μυθιστόρημα, εκδ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ, 2009
- ◆ Η μελαγχολία της πατρίδας μετά τις ειδήσεις των οκτώ, μυθιστόρημα, εκδ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ, 2007
- ◆ Η γυναίκα που πέθανε δύο φορές, μυθιστ. εκδ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ, 2006.
- ◆ Ο καιρός των χρυσανθέμων, μυθιστόρημα, εκδ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ, 2004, (Κρατικό Βραβείο Μυθιστορήματος 2005)

Μελέτες –Λευκώματα

- ◆ Το θέατρο στην Ερμούπολη τον εικοστό αιώνα, (τέσσερις τόμοι), Δήμος Ερμούπολης, (1993-2000)

Ο θίασος της Ευαγγελίας Παρασκευοπούλου καταφθάνει χειμώνα του 1896 στην Ερμούπολη...

Κυρίαρχο θέμα του βιβλίου είναι το θέατρο, είτε διαμέσου της κεντρικής ηρωίδας, είτε διαμέσου των υπόλοιπων ηθοποιών αλλά και θεατρικών συγγραφέων που εμφανίζονται στις σελίδες του. Ο Ελευθερίου θα το χαρακτηρίσει «θέατρο μέσα στο θέατρο», οι θεατές θα το λατρέψουν και οι κριτικοί θα του πλέξουν εγκώμια. **Τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας το 2005.**

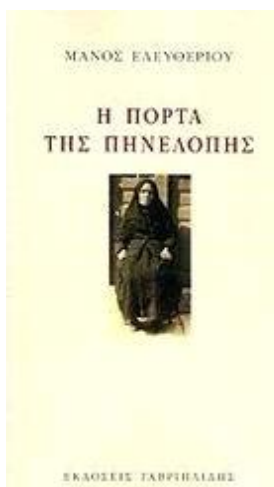
«... Ο ήρωάς μου πέφτει στο πηγάδι. Στη μέσα του βιβλίου κατάλαβα ότι το πηγάδι είναι και μία παγίδα. Είναι το πηγάδι που έχουμε πέσει όλοι μέσα. Αυτό είναι το αδιέξοδο, η παγίδα στην οποία μπαίνει κάποιος μια στιγμή. Όλοι λίγο πολύ έχουμε βρεθεί σε τέτοια κατάσταση, «το αδιέξοδο στην άβυσσο του νου» που λέει ο Καρυωτάκης. Ο δικός μου ήρωας πέφτει στο πηγάδι και εκεί σκέφτεται τρόπους για να βγει έξω. Σκέφτεται, όμως, και τον τρόπο που θα σκεφτεί η φίλη του για να τον σώσει. Το θέμα είναι εκείνοι που μας αγαπούν, προκειμένου να μας σώσουν, σκέφτονται όπως εμείς θέλουμε; Εδώ είναι το πρόβλημα. Επάνω εκεί πλέκεται όλο αυτό το μυστήριο».

(Από συνέντευξη στη Δέσποινα Κωστορρίζου)

Δωμάτιο ενός πτωχοκομείου ή οίκου ευγηρίας. Μέσα σε αυτό ένας μοναχικός ηλικιωμένος άνδρας μονολογεί. Συνομιλεί με τη γυναίκα του, που βρίσκεται σε διπλανό δωμάτιο, χωρίς ποτέ να του απαντά. Και περιμένει με λαχτάρα έναν δημοσιογράφο, που ζήτησε να τον επισκεφτεί. Αυτό είναι το σκηνικό του θεατρικού μονολόγου του Μάνου Ελευθερίου με τίτλο «Ο γέρος χορευτής», τον οποίο ο ίδιος ο ποιητής «ζωντάνεψε» το καλοκαίρι του 2009, στο Φεστιβάλ Φιλίππων - Καβάλας.

Η ΠΟΡΤΑ ΤΗΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ

Μοιάζει μαρμάρινη στήλη με τα εγχάρακτα
ονόματα ανθρώπων που έπεσαν για την πατρίδα.
Κάθεται χρόνια μπροστά στην πόρτα της.

Ποτέ στη ζωή της δε σηκώθηκε από' κει.
Ίσως εκεί γεννήθηκε στα πένθη της και γέρασε.
Νερό των πεθαμένων πίνει, της Σελήνης.
Φοράει μαύρα και πενθεί.
Και για πολλούς πενθεί κι ίσως για μένα.

...

(Από την ποιητική συλλογή «Η Πόρτα της Πηνελόπης»
εκδ. Γαβριηλίδης, 2003)

Ο νοητός λύκος

Πρόλογος

...

Έτσι χιονίζει χρόνια και για μένα
Στα ξένα σπίτια μέσα που ξυπνώ
Κι ανακαλώ φαντάσματα αγιασμένη.
Γι' αυτό μιλώ για λάθη ξεχασμένα.
Γι' αυτό μιλώ κι εδώ καθώς γερνώ
Για πράγματα που σφάλασι για μένα

...

Ο Νοητός Λύκος

...

Ο νοητός ο λύκος είναι ο χρόνο.
Των αισθημάτων πάντα κηπουρό.
Ο έφεδρος της λύπης δολοφόνος.
Ο νοητός ο λύκος είναι Κρόνος.
Στα μέγαρα της νύχτα θυρωρός.
Του στέμματος των όρκων πατροκτόνος

...

(Από την ποιητική συλλογή «Ο νοητός
Λύκος» εκδ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ, 2010)

Επιμέλεια κειμένου: Αλίσσια Σπυροπούλου, Φιλολόγος

Μαρία Τσαγκαράκη, Πρόεδρος Συνδέσμου Φιλολόγων Μεσσηνίας